Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 6. novembra 2014*

„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva obsahujúcej vlnitú čiaru — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti získanej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 — Článok 76 nariadenia č. 207/2009 — Článok 75 nariadenia č. 207/2009“

Vo veci T-53/13,

Vans, Inc., so sídlom v Cypress, Kalifornia (Spojené štáty), v zastúpení: M. Hirsch, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: Ó. Mondéjar Ortuño, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. novembra 2012 (vec R 860/2012-5), týkajúcemu sa prihlášky na zápis obrazového označenia zobrazujúceho vlnitú čiaru ako ochrannú známku Spoločenstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich, sudcovia J. Schwarcz a V. Tomljenović (spravodajkyňa),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 31. januára 2013,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podanej do kancelárie Všeobecného súdu 7. mája 2013,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a preto sa vzhľadom na správu sudcu spravodajcu a so zreteľom na článok 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že žaloba sa prejedná bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok[1] *[omissis]*

Návrhy účastníkov konania

7 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a vrátil vec odvolaciemu senátu,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

8 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav *[omissis]*

O prvom žalobnom dôvode založenom najmä na porušení článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 [omissis]

12 Je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z judikatúry, podľa článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 musia prieskumoví pracovníci a odvolacie senáty ÚHVT pristúpiť k preskúmaniu skutočností *ex offo*. Z toho vyplýva, že príslušné orgány ÚHVT môžu zakladať svoje rozhodnutia na skutočnostiach, ktoré prihlasovateľ neuviedol [rozsudok z 23. januára 2014, Novartis/ÚHVT (CARE TO CARE), T-68/13, Zb., EU:T:2014:29, bod 22; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2006, Storck/ÚHVT, C-25/05 P, Zb., EU:C:2006:422, body 50, 51 a 54]. Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že ÚHVT poruší článok 76 nariadenia č. 207/2009, ak nevezme do úvahy včas predložené tvrdenia alebo dôkazy [pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2005, Focus Magazin Verlag/ÚHVT – ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, Zb., EU:T:2005:385, bod 43, a z 10. júla 2006, La Baronia de Turis/ÚHVT – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, Zb., EU:T:2006:197, bod 68].

13 V prejedávanej veci žalobkyňa vo svojich tvrdeniach uvádza v podstate dve výhrady, z ktorých prvá sa týka nedostatočného posúdenia dôkazov vyššie uvedených v bode 10 a druhá sa týka nedostatočného odôvodnenia.

14 Čo sa týka prvej výhrady týkajúcej sa nedostatočného posúdenia dôkazov vyššie uvedených v bode 10, v prvom rade je potrebné poukázať na to, že z napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva, že odvolací senát nezobral do úvahy nejaké tvrdenie alebo dôkaz predložený žalobkyňou.

15 Po druhé treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o dokumenty predložené žalobkyňou v prílohách 5 a 6 pripomienok z 27. januára 2012, z bodov 14 až 16 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát ich zobral do úvahy a zamietol ich. Predovšetkým z bodu 16 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát prevzal kritériá uvedené v judikatúre (pozri bod 84 nižšie) a uplatnil ich na zápisy ochranných známok Spoločenstva, ktoré žalobkyňa uvádzala, na ich odmietnutie z dôvodu, že odvolací senát nie je viazaný predchádzajúcimi alebo chybnými rozhodnutiami ÚHVT. Z tejto analýzy vyplýva, že odvolací senát nadbytočne nesprávne tvrdil, ako to naznačuje použitie slova „navyše“, že uvedené zápisy sa mohli zakladať na článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

16 Z analýzy dokumentov vyplýva, že nemožno pochybovať o tom, že odvolací senát sa dopustil pochybenia odkazovaním na bod 16 napadnutého rozhodnutia, na základe ktorého zápisy ochranných známok Spoločenstva mohli byť založené na nadobudnutí rozlišovacej spôsobilosti v dôsledku ich používania v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009. Napriek tomu toto pochybenie týkajúce sa, okrem iného, tvrdenia predloženého subsidiárne a v čase skúmania predložených dokumentov žalobkyňou nie je porušením článku 76 nariadenia č. 207/2009, ale ide o vecnú chybu, ktorej prípadné následky budú posúdené v nasledujúcich bodoch 84 až 88.

17 V skutočnosti nepredstavuje povrchné preskúmanie dôkazov, ktoré žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu v prejednávanej veci za predpokladu, že sa preukáže, porušenie procesných ustanovení článku 76 nariadenia č. 207/2009. V predmetnej veci môže nesprávnym posúdením dôkazov predložených účastníkom konania dôjsť k porušeniu hmotných ustanovení uplatňujúcich sa v danom prípade.

18 Po tretie je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o prílohu 10 odvolania predloženého odvolaciemu senátu, tento dokument obsahuje najmä údaje o objeme predajov žalobkyňou v priebehu rokov 2010 a 2011 v niektorých členských štátoch, konkrétne v Belgicku, Holandsku, Luxembursku, Českej republike, Dánsku a vo Švédsku ako časti Škandinávie, v Nemecku, Grécku, Španielsku, vo Francúzsku, v Taliansku, Poľsku a v Spojenom kráľovstve. Príloha taktiež obsahuje prognózu predaja na rok 2012 pre tieto členské štáty. Tento dokument má dopĺňať obsah čestného prehlásenia marketingového riaditeľa žalobkyne, ktoré bolo predložené prieskumovému pracovníkovi a ktoré, ako bolo uvedené odvolacím senátom v bode 23 napadnutého rozhodnutia prevzatím posúdení prieskumového pracovníka, obsahuje údaje týkajúce sa objemu predaja, ktoré ale nie sú rozdelené podľa jednotlivých krajín, ani neukazujú celkovú sumu pre Úniu, a taktiež nie sú potvrdené inými dokumentmi, ako napríklad faktúrami.

19 Podľa tvrdenia žalobkyne z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát sa nevyjadril o tomto dokumente. V skutočnosti v bode 21 napadnutého rozhodnutia dokument nie je spomenutý medzi doplňujúcimi dokumentmi predloženými žalobkyňou odvolaciemu senátu a rovnako ho neuvádza ani odvolací senát pri hodnotení dôkazov, ktoré predložila žalobkyňa.

20 Treba však poukázať na to, že okolnosť, že odvolací senát neprevzal všetky tvrdenia účastníka konania a dôkazy ním predložené alebo neodpovedal na každé z týchto tvrdení a na každý dôkaz, neumožňuje sama osebe dospieť k záveru, že ich odvolací senát odmietol zohľadniť [rozsudok z 9. decembra 2010, Tresplain Investments/ÚHVT – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, Zb., EU:T:2010:505, bod 46].

21 V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia nijakým spôsobom nevyplýva, že by odvolací senát odmietol zohľadniť dokument priložený v prílohe 10 odvolania, ktoré mu bolo predložené. Odvolací senát najmä nevytýkal žalobkyni, že ho nepredložila včas, ani ho nezamietol ako neprípustný. Je možné, že pozornosti odvolaciemu senátu unikol fakt, že príloha 10 odvolania obsahovala údaje týkajúce sa objemu predaja žalobkyne v niektorých členských štátoch.

22 Napriek tomu samotná táto skutočnosť nie je takej povahy, aby predstavovala porušenie procesného ustanovenia článku 76 nariadenia č. 207/2009. Ide o nesprávne hodnotenie dôkazov predložených žalobkyňou, ktoré môžu prípadne viezť k porušeniu hmotného ustanovenia. Prípadné následky takéhoto nesprávneho hodnotenia dôkazov budú posúdené v rámci skúmania žalobného dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (pozri bod 107 nižšie).

23 Po štvrté treba poukázať na to, že čo sa týka dôkazu údajne pochádzajúceho z nezávislých zdrojov, uvedeného v prílohe 2 pripomienok z 27. januára 2012, ide o stranu z módneho časopisu *Elle*. V ňom bola zverejnená fotka modelky, ktorá mala obuté topánky vyrobené žalobkyňou s označením, o zápis ktorého sa žiada.

24 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne je v tejto súvislosti potrebné brať do úvahy, aj keď nejde o oznam, že ide o propagačný materiál, ktorý ho zahŕňa a je publikovaný v módnom časopise, ktorý žalobkyni umožňuje oboznamovať verejnosť s jej tovarmi. Odvolaciemu senátu nemožno vytýkať nezohľadnenie tohto dokumentu, keďže všetky propagačné materiály boli preskúmané odvolacím senátom v bodoch 26 a 27 napadnutého rozhodnutia. Preto odvolací súd neporušil procesné ustanovenie článku 76 nariadenia č. 207/2009.

25 V každom prípade, aj keby sa pripustilo, ako žalobkyňa tvrdí, že tento dokument sa má považovať za dôkaz pochádzajúci z nezávislého zdroja, treba poukázať na to, pokiaľ ide o prílohu 10 odvolania predloženého odvolaciemu senátu, že z napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva, že by odvolací senát dokument odmietol brať do úvahy. Tak odvolací senát nevytýkal žalobkyni, že ho včas nepredložila, a nezamietol ho ako neprípustný. Preto aj za predpokladu, že dokument unikol pozornosti odvolacieho senátu, táto samotná skutočnosť, ako bolo uvedené v bode 22 vyššie, nie je takej povahy, aby predstavovala porušenie procesného ustanovenia článku 76 nariadenia č. 207/2009. Mohlo by ísť o nesprávne hodnotenie dôkazov predložených žalobkyňou, ktorého prípadné následky budú posúdené v rámci skúmania žalobného dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (pozri bod 107 nižšie).

26 Preto treba konštatovať, že žalobkyňa nemôže namietať, že odvolací senát porušil procesné ustanovenie článku 76 nariadenia č. 207/2009. V tejto súvislosti je preto potrebné zamietnuť tvrdenia žalobkyne.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Vans, Inc., je povinná nahradiť trovy konania.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. novembra 2014.

Podpisy